Ezoterična pisma.

Pismo VII. Ljubljana, v novembru 1922.

Dr. E. Š.:

Okultna psihologija.

(Dalje.)

Kakor so astralne sence ali elementarna bitja vidna, če se pojavijo v tridimenzijonalni eterski snovi, eterskemu videzu, tako postanejo tudi misli, ako so utisnjena v astralno snov, vidna ali objektivna, astralnemu vidcu. Svoje lastne misli lahko vsakdo vidi, če si jih prej jasno in določno utisne v snov svojega astralnega telesa. Tuje misli ne vidimo, ker nismo izvežbani, pač pa jih, če so krepke, nedoločno

čutimo. In prideno na obsežno polje telepatije in njenih sorodnih pojav.

Kakor ni pojma „mentalno telo sreče", tako tudi ni posrečen izraz „telepatija", ki pomenja čuteneje v daljavo, saj daljave ni v astralni, še manj v mentalni sferi. Med seboj smo ločeni in oddaljeni le kot fizična telesa, in to razdalje čutimo le toliko časa, dokler se s svojimi fizičnimi telesi identificiramo. Kajti le v fizični sferi je čas in prostor pomenjen vladar. Toda že v astralni sferi je izgubil prostor svojo moč, ker je omejen le na dve dimenziji. Naša astralna telesa medsebojno niso ločena, so pač različna v obliki, kakor so tudi med seboj različne, a razdalja med njimi ni. Ravno to velja glede mentalnega telesa in mentalne sfere

v njej prehaja prostor v čas in misli ne loči prostor, ampak čas.

Kallor astralna in mentalna bitja živimo tedaj drug v drugem ter tvorimo v ozirom na prostor enoto. Kar nas loči, kar stvari prepad med nami, ni prostor, ampak Kakovost (kvantiteta) našega mislenega in čustvenega življenja. Če je Kakovost naših misli in želja sorod- na, smo si blizo; če smo si daleč, je ptuja. Vsako sorodno misel, katero name- nedo „pošlje", čutimo, če je dovolj moč- na in jasna, tedi mislimo kot svojo. Se- veda izvar „pošlje" si pravi. Ni nam- treba misli nikamor pošiljati: ne da- leč, ne blizo, treba jih je le modifici- rati, prilagoditi značaju osebe, na katero mislimo, in ona jih sprejme. Misli ne hite in ne lete sem in tja, am-

pak so v „enem in tistem" prostoru in
zbujajo „vsepovsod", kjer najdejo so-
rodno razpoloženje, enake oblike. - Če
govorimo v klavirjaturo, odrove se nam
v klavirju samo glas one oktave, ki je
na tisti višini, kakor naš glas. Kar gi-
di sorodnih nivelí oddaljuje, ni prostor,
ampak čas. Naše lastno življenje se nam
„časovno" oddaljuje. Čustva, ki so nas
nekdaj pretresala do dna, se nam se-
daj zde kot sanje; predmete, ki so
nam pred leti pomenili vrhek sreče,
so sedaj brez pomena.

Jedro okultne psihologije je viden-
no dejstvo, da je nivel naravna sila,
ki deluje v astralni sferi obličja in posta-
ne elementarno bitje, čegar življenj-
ska dolgost je odvisna od jakosti nivi-
li, ki deluje v njej. So elementarna bit-

ja, ki so nekoč mehurčki iz mila, traja jajoče le par hipov, na kar se razpočijo; druga trajajo več časa, nas napadajo in vznemirjajo po več dni in le počasi razpadajo; so pa tudi take krepke elementarna bitja, da nas upreulja po celo življenje. Sama na sebi niso ta bitja niti dobra, niti slaba, ampak mi jim damo sele etičen značaj. Nimajo namena nam škodovati; njih edini smoter je živeti in ohraniti se močne. Od nas je odvisno, jih li napravimo za svoje sluge ali za svoje gospodarje. Kot sluge nam koristijo, kot gospodarji škodujejo.

Za elementarna bitja se ne razliken jejo samo po trpežnosti, ampak tudi po velikosti. To najbrž, ki nas obdajajo nekoč roj in se tičejo le nas osebno, so

...a tudi ogromna četja, ki objemajo cele rodove, narode, da celo človeštvo. To so bogovi in demoni, produkt poveličanih ljudi močne volje in obširne inteligence. Ti so jih ustvarili, ustvarili jih so ji okolici in svoji okolici, ki jih je spremljala, gojila in jim dajala življenjsko moč, da so rastli, se krepili, postali njihovi neomejeni gospodarji, odločujoči ne samo usodo rodu, v katerem so se rodili, ampak celih narodov in vekov. Astralna bitja, kakor je Jahve Mojzesa ali Allah Mohameda sta klasični primeri takih bogov-demonov.

Da je mogla nastati svetovna vojna in držati milijone ljudi 4 leta v vojni psihozi, je delo modernih astralnih demonov, ki se skrivajo pod krinko nacijonalnega navdušenja in političnega

prepričanjem. [illegible] vsakomu, ki se je med vojno napili krvi in navdušenja, po vojni že močnejši, je le obveljalo umljivo.

Bog je tudi v tej nadevi najboljši vzdravnik. Kakor je izgubil včasoma moč, tako bo do tekom let obledeli in oslabeli demoni, pod katerimi ječi človeštvo, in na njihovo mesto bodo stopili drugi. Bodo li zopet krvi [illegible] ali lepši bogovi, je odvisno od vzdanje in prihodnje generacije, kajti človeštvo samo si jih ustvarja, si kuje verige, a tudi jeklo ti, si pleše biče, a tudi vence. Vsak posameznik prispeva s svojimi mislimi in željami k postanku „mentalitete" naroda, k postanku novih astralnih bitij.

Kajti to je vedeli evangelij [illegible],

Evangelij malih in nezmatnih, ki nam oznanja, da je vsako človeško srce žarišče astralnih bitij, ki se v njem ali rajo in iz njega izžarevajo. Bit nas je odločuje, kakšna so ta bitja. Če je naše srce žarišče zavisti, sovraštva, nezadovoljstva, postane taka tudi naša okolica. Če pa smo svoje srce ntrdili v ognju ljubezni in nesebičnosti, sreče in veselja, postane naše srce, kakor žarnica v temi in vitarju.

Okultizem je trezen in praktičen, ni sanjav, ni konfuzen, uči nas najenostavnejše in najpreprostejše: ponavlja besede evangelija ljubezni, ne dogmatično in „moralizujoče", ne z gorečim „moraš", ampak pripusto z razlagajem naravnih pojavov naše notranjosti.

Škodimo mu! (Konec.)

Vrodaja: Propagandni odbor JTD v Ljubljani.